

Det är pojken min det!

Person 1: Hej!

Person 2: Hej? Känner jag dig?

Person 1: Nej, verkligen inte. Jag vill bara prata med dig om min begåvade son...

Person 2: Jaha okey... men jag är faktiskt på väg till..

Person 1: Det är ingen fara. Jag kan gå med dig.

Person 2: Men du, jag har egentligen inte tid att...

Person 1: Jag har tid, så det är ingen fara. Har du barn?

Person 2: Ja, jo, jag har en 8-åring där hemma, men jag har inte....

Person 1: Som min då! 8 år han med. (*Visar en bild*) Kolla så söt han är. Jag har fler bilder, men jag kan skicka dom till dig sen.

Person 2: Jasså, men du jag är inte så intresserad av...

Person 1: Jag vet... Men vet du att pojken min, han är Härnösands bästa fotbollsspelare. Alla lag vill ha han....

Person 2: Jasså, det säger du. Alla lag? Det finns väl bara två fotbollslag i stan?

Person 1: Men det finns ju fler sporter också. Han är lika duktig i alla sporter. En riktig talang. Kan välja och vraka bara, var han ska bli proffs. Tennis är för lätt. Golf för lite pengar. Och sen har vi ju hockey, där var han för överlägsen, kan man säga...

Person 2: Du säger det...

Person 1: Ja, han spelade ju hockey ett tag, men han fick en skridsko i ansiktet och skar upp halva ansiktet, när han spelade med Herrlaget. Näsan rök. Tjoff, sa det bara. 271 stygn. Ett mer än Börje Salming fick på hela sin karriär. Men han spelade vidare ändå han. Han är tålig, pojken min alltså. Men efter matchen sa han bara; Morsan, det blir fotboll! Han tycker mer om sommarn vettu, så då var valet enkelt. Så han la både skridskorna och näsan på hyllan.

Nu är det bara fotboll för hela slanten. Målsprutare av rang är han. Han står i mål ibland också, släppte inte en boll på hela säsongen ifjol. Stor i käften är han också. Så ibland när bollen kommer, så gapa han bara och "KLUNK", svälj han bolljäveln hel, vettu. Det är pojken min det. Gör allt för att vinna. Han åt upp hörnflaggan en gång också. Men det var mest för att fira, att han gjort mål.

Djävulsk kondition har han också. Pojken min alltså. Han cyklade Vätternrundan förra sommarn. Jädrans vad han trampa. Vann överlägset. 4 timmar före tvåan!

Person 2: Va? Nähä? Det låter ju otroligt...

Person 1: Jamen, han starta ju dan före, så det är inte så konstigt.

Person 2: Jaha, men då så. Då var det ju ingen vidare marginal kanske.

Person 1: Jo, men han startade i Kiruna och cyklade runt hela Östersjön först. Så det var därför det blev en sån liten segermarginal.

Person 2: Runt Östersjön först? jahaja.. men hur...

Person 1: För Vätternrundan var ju så barnsligt kort. 30 mil? Nä det är ju inget för pojken min det. Å du vet, när han kom i mål, så trampa han ju vidare han. Fortsatte söderut bara. Körde om en ambulans i utryckning på väg ut ur Motala. Sen åkte han fast i en fartkamera på en 90 sträcka strax utanför Lerum, men han fastna nog inte på bild. Möjligen bakhjulet. Spelar ingen roll. Drabbar ju ingen fattig, om man säger så. I Varberg fick han punktering.

Person 2: Aj då, det var ju otur...

Person 1: Jamen han trampa på ändå han, på fälgen bara. Vet du? Det rök och gnistra så förbannat, att dom skickade upp brandflyget, för dom trodde det var skogsbrand efter hela E6:an ner till Malmö. Dom vattenbomba pojken min i 30 mil. Men det var ju bara svalkande, tyckte han. Fick ju i sig vätska på det sättet å, så han kunde trampa på.

På Öresundsbron körde han rakt igenom en vägspärr. Ja inte hade han nått pass med sig heller, så polisen följde ju efter. Till ingen nytta, för han cyklade ifrån den där danska motorcykelpolisen och han hann ju ner till i Köln, innan danska polisen hade skickat upp polishelikoptern, som skulle jaga han.

Å vettu, när helikoptern väl kom ner till Köln, då var pojken min redan på väg hem. Han hade ju träning på kvällen uppe på Bondsjöhöjden, på grusplan där. Det var där han ramla så våldsamt och skrapa upp knäna förresten, så han fick amputera båda benen, men han var en jävel på att nicka, så det gjorde ingenting. Han öste in mål ändå. Blev ingen skillnad, trots att han var kortare än alla andra. Det är grabben min det. Ger aldrig upp.

Vad gör grabben din då?

Person 2: Han är mytoman. *(Börjar gå ut)*

Person 1: *(Följer efter)* Nämen, va säg du? Det är ju min också. Professionell. Han är helt gröndjävlig på att ljuga. Det är väl i princip bara jag, som har lyckats genomskåda han. En gång vettu, så försökte han övertyga mig om, att det var jag som överdrev, men vettu, mig lurar man inte. Har jag förresten berättat om, när han.....*(tonar bort/musik tar över)*